

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copiilor

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copiilor, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.159 din 5 martie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„d) *familie substitutivă* - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, inclusiv afinii până la gradul III, persoana sau familia de plasament și asistenței maternale care asigură creșterea și îngrijirea copilului, în condițiile legii;”

2. După articolul 18 alineatul (1) litera g), se introduce o nouă literă, lit.h), cu următorul cuprins:

„h) în situația copilului pentru care s-a instituit o măsură de protecție specială, vizitarea copilului se va face numai la sediul direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau la sediul structurilor din subordine, la sediul furnizorului privat acreditat sau la sediul centrelor din subordine, precum și în orice alt loc public, în funcție de programul zilnic al copilului, numai în prezența responsabilului de caz și, dacă este cazul, a persoanei căreia i s-a încredințat copilul.”

3. La articolul 21, alineatul (1) litera d) se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„d) istoricul cu privire la violența părinților asupra copilului sau asupra altor persoane. Acest istoric poate fi probat prin certificate medico-legale, rapoarte de evaluare realizate de către asistentul social sau rapoarte de expertiză psihologică a minorului, ascultarea minorului în camera de consiliu coroborate cu orice alte mijloace legale de probă.”

4. La articolul 21, alineatul (1), după litera e), se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) opinia copilului.”

5. La articolul 27, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Copiii nu pot fi folosiți sau expuși de către părinți, reprezentanți legali, alte persoane responsabile de creșterea și îngrijirea lor, furnizori de servicii sociale, alte instituții publice sau organizații, în scopul de a obține avantaje personale/instituționale sau de a influența deciziile autorităților publice.”

6. La articolul 58, alineatul (6) se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„(6) Planul individualizat de protecție poate prevedea plasamentul copilului într-un serviciu de tip rezidențial, numai în cazul în care nu a putut fi instituită tutela ori nu a putut fi dispus plasamentul la familia extinsă sau, după caz, la un asistent maternal ori la o altă persoană sau familie care poate primi un copil în plasament, în condițiile prezentei legi.”

7. La articolul 58, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin.(7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul în care o persoană sau o familie solicită direcției generale de asistență socială și protecția copilului să primească în plasament un copil pentru care s-a dispus anterior plasamentul la un serviciu rezidențial, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau furnizorul privat acreditat va evalua persoana sau familia și, în termen de 30 zile de la primirea cererii, va formula o cerere de modificare a măsurii către comisia pentru protecția copilului sau instanța judecătorească, după caz, ținându-se cont de:

- a) prioritatea integrării copilului într-un mediu familial față de un mediu rezidențial;
- b) opinia copilului.

(8) În cazul în care reintegrarea copilului în familie ca obiectiv al planului individualizat de protecție nu este posibilă, se impune deschiderea procedurii de adopție internă ca finalitate a planului individualizat de protecție, în termenele prevăzute la art.28 alin.(1) din Legea nr.273 din 21 iunie 2004, republicată, privind procedura adopției.”

8. La articolul 62, alineatele (1) și (2) se modifică și completează și vor avea următorul cuprins:

„Art.62.- (1) Plasamentul copilului constituie o măsură de protecție specială, având caracter temporar, care poate fi dispusă, în condițiile prezentei legi, după caz, în următoarea ordine de priorități, la:

- a) o persoană sau familie;
- b) un asistent maternal;
- c) serviciu rezidențial cu familie socială, licențiat în condițiile legii;

d) alte servicii rezidențiale, licențiate conform legii.

(2) Persoana sau familia care primește un copil în plasament trebuie să aibă domiciliul în România și să fie evaluată de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, de un furnizor privat acreditat cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în plasament.”

9. La articolul 65, alineatul (2) se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsura plasamentului se stabilește de către instanța judecătorească, la cererea direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau a furnizorului privat de servicii.”

10. La articolul 66, alineatele (1) și (3) se modifică și completează și vor avea următorul cuprins:

„Art.66.- (1) Drepturile și obligațiile părintești față de copil se mențin pe toată durata măsurii plasamentului dispus de către comisia pentru protecția copilului. În situațiile în care este pusă în pericol viața, integritatea și sănătatea copilului, drepturile și obligațiile părintești se vor exercita de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau după caz, de directorul furnizorului privat de servicii.

.....

(3) Drepturile și obligațiile părintești față de copil pe toată durata măsurii plasamentului dispus de către instanță în situația copilului prevăzut la art.60 lit.a), precum și în situația copilului prevăzut la art.60 lit.c) și d) sunt exercitate de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, sau, după caz, de directorul furnizorului privat de servicii, urmând ca instanța de judecată, ținând seama de interesul superior al copilului, să dispună asupra acestui lucru prin hotărârea judecătorească de stabilire a măsurii plasamentului.”

11. La articolul 67, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin.(4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța care dispune plasamentul copilului în condițiile prezentei legi nu va transmite prin poștă părinților biologici ai copilului documente și informații ale persoanei sau familiei de plasament privind adresa, veniturile, bunurile deținute în proprietate, starea medicală sau psihologică.

(5) Cauzele prevăzute de prezenta lege privind stabilirea măsurilor de protecție specială sunt soluționate, cu respectarea confidențialității și a dispozițiilor Legii nr.677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.”

12. La articolul 70, alineatul (1) se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„Art.70.- (1) În situația plasamentului în regim de urgență dispus de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, aceasta este obligată să sesizeze instanța judecătorească în termen de 5 zile de la data la care a dispus această măsură. Cu titlu de excepție, doar în situația în care nu există suficiente informații privind domiciliul/reședința părinților pentru a se realiza citarea corespunzătoare a părților ori este nevoie de alte informații necesare pentru sesizarea instanței, acest termen se prelungește până la cel mult 10 zile de la data la care direcția generală de asistență socială și protecția copilului a dispus măsura plasamentului în regim de urgență.”

13. La articolului 72, alineatele (1) și (2) se modifică și completează și vor avea următorul cuprins:

„Art.72.- (1) Împrejurările care au stat la baza stabilirii măsurilor de protecție specială, dispuse de comisia pentru protecția copilului sau de instanța judecătorească, trebuie verificate semestrial de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, de furnizorul privat acreditat.

(2) În cazul în care împrejurările prevăzute la alin.(1) s-au modificat, inclusiv prin depunerea unei cereri de plasament de către o persoană sau familie, direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, furnizorii privați acreditați sunt obligați să sesizeze, în termen de 30 zile, comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța judecătorească, în vederea modificării sau, după caz, a încetării măsurii.”

14. La articolului 73, alineatele (3) și (4) se modifică și completează și vor avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care se constată, pe baza raportului întocmit potrivit alin.(2), necesitatea modificării sau, după caz, a încetării măsurii, direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, furnizorii privați acreditați sunt obligați să sesizeze în termen de 30 zile, comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța judecătorească.

(4) Propunerea de încetare a măsurii de protecție și reintegrarea în familie este însoțită, în mod obligatoriu, de documente din care să reiasă participarea părinților la minim 10 ședințe de consiliere în vederea dezvoltării de abilități parentale, astfel încât reintegrarea să se realizeze în cele mai bune condiții.”

15. Articolul 74 se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„Art.74.- La încetarea măsurilor de protecție specială prin reintegrarea copilului în familia sa, serviciul public de asistență socială, organizat la nivelul municipiilor și orașelor, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul de specialitate al primarului, precum și direcția generală de asistență socială și protecția copilului, în cazul sectoarelor municipiului București, de la domiciliul sau, după caz, de la reședința părinților, au obligația de a urmări evoluția dezvoltării copilului, precum și modul în care părinții își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile cu privire la copil. În acest scop, în primele 6 luni de la momentul reintegrării, acestea întocmesc rapoarte lunare, după care, trimestriale, perioada totală de raportare fiind de 2 ani.”

16. La articolului 100, alineatul (4) se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

„(4) În termen de 5 zile de la data executării ordonanței președințiale prin care s-a dispus plasamentul în regim de urgență, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sesizează instanța judecătorească pentru a decide cu privire la: înlocuirea plasamentului în regim de urgență cu măsura plasamentului, decăderea din exercițiul drepturilor părintești, precum și cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Instanța se pronunță și cu privire la obligarea părinților copilului de a se prezenta la ședințe de consiliere. Cu titlu de excepție, doar în situația în care nu există suficiente informații privind domiciliul/reședința părinților pentru a se realiza citarea corespunzătoare a părților ori este nevoie de alte informații necesare pentru sesizarea instanței, acest termen se prelungește până la cel mult 10 zile de la data executării ordonanței președințiale prin care s-a dispus măsura plasamentului în regim de urgență.”

17. La articolul 142, după litera k) se introduce o nouă literă, lit.k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) nerespectarea prevederilor art.41 alin.(2).”

18. La articolul 142, după litera l) se introduce o nouă literă, lit.l¹) cu următorul cuprins:

„l¹) nerespectarea prevederilor art.58 alin.(7) și (8).”

Art.II.- În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Guvernul va aproba prin hotărâre modificările și completările corespunzătoare ale normelor metodologice de aplicare, la propunerea Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Acest proiect de lege se consideră adoptat de Senat în forma inițială, în condițiile articolului 75 alineatul (2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Robert-Marius Cazanciuc

